

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11Cb/57/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813207505
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813207505.6

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: T and B, s.r.o. so sídlom Boženy Nemcovej 1, Vranov n/T IČO: 36 445 045 zastúpený advokátskou kanceláriou AK NOVIKMEC, s.r.o. so sídlom Rázusova 125, IČO: 36 868 701 proti žalovanému: Q. I., Q. V. Z. XXXX, B. K., H.: XX XXX XXX zastúpený JUDr. Jurajom Kusom, advokátom, so sídlom Nám. osloboditeľov 10, Michalovce o zaplatenie 2.864,- eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor vo výške 171,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 1.166,51 eur na účet právneho zástupcu žalovaného JUDr. Juraja Kusa a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa dňa 17.07.2013 podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.864 eur spolu s úrokmi z omeškania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako prevádzkovateľ hotela V. vo B. K. poskytol žalovanému služby spočívajúce v poskytnutí kongresových priestorov za účelom organizovania školení a iných spoločenských akcií spolu s prenájomom diaľkovej projektornej a ostatných služieb s tým súvisiacimi. Tieto služby boli žalovanému poskytnuté na základe objednávok v mesiacoch január až december 2012. Tieto služby boli žalovanému vyfakturované faktúrou č. 12254 v sume 2.864 eur, ktorá bola splatná dňa 27.12.2012. Žalovaný uvedenú faktúru do dnešného dňa neuhradil. Aj napriek opakovaným výzvam a aj napriek tomu, že potvrdil poskytnuté služby a užívanie predmetných priestorov. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení snažil odôvodniť nezaplatenie poskytnutých služieb údajne z dôvodu príbuzenských vzťahov k vtedajším zamestnancom hotela. Žalobca uviedol, že nezaplatením poskytnutých služieb vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie. Žalobca si voči žalovanému uplatnil nárok za obdobie od januára do júna 2012 súdnou cestou. Toto konanie je vedené pod spisovou značkou 8Cb/87/2012. Žalovaný si do dnešného dňa svoju povinnosť nesplnil a na výzvu žalobcu nereagoval. Vzhľadom na to, že sa žalovaný dostala do omeškania žiadal žalobca priznať aj zákonný úrok z omeškania.

V predmetnej právnej veci tunajší súd dňa 24.07.2013 vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor v ktorom uviedol, že nárok žalobcu neuznáva a považuje ho za neopodstatnený v celom rozsahu. Žalobca odôvodňuje svoj nárok tým, že poskytol žalovanému služby spočívajúce v poskytnutí kongresových priestorov hotela V. za účelom organizovania školení a iných spoločenských podujatí spolu s prenájomom diaľkovej projektornej a ostatných služieb s tým súvisiacich. Ďalej, že tieto služby boli žalovanému poskytnuté na základe jeho objednávok v období január a ž december 2011 a boli vyfakturované faktúrou č. 12254 v sume 2.864,- eur s DPH, vystavenej dňa 17.12.2012, splatnej dňa 27.12.2012 a predmetnú faktúru žalovaný dodnes neuhradil.

Ďalej uviedol, že konateľom a spoločníkom spoločnosti T and B, s.r.o., ktorá je vlastníkom hotela V., je otec žalovaného - B. I.. V čase, keď žalovaný t.j. Q. I. užíval predmetné priestory v hoteli V., tak B. I. žil v spoločnej domácnosti s matkou Q. I., t.j. H. I., ktorá v uvedenom hoteli pracovala ako riaditeľka. Neskôr sa vzťahy medzi rodičmi žalovaného narušili a došlo k ich rozvodu. Zakladá do spisu rozsudok OS Vranov nad Topľou zo dňa 12.06.2012, ktorým súd uvedené manželstvo rozviedol. Tiež zakladá do spisu žalobu o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu zo dňa 17.07.2012, kde sa matka žalovaného domáha zrušenia Dohody o vypořádání BSM vo vzťahu k žalobcovi, t.j. konateľovi spoločnosti T and B, s.r.o.. Tieto listinné dôkazy preukazujú, že vzťahy medzi rodičmi žalovaného sa po rozvode narušili a to malo za následok podanie nielen tohto, ale aj viacerých obdobných návrhov. Žalovaný sa po rozvode postavil na stranu matky a spoločne s ňou odišiel zo spoločnej domácnosti B. I. a dnes žijú oddelene od neho. Podaným návrhom sa snaží B. I. vytristať žalovaného, že sa postavil na stranu matky. Žalovaný užíval uvedené priestory v hoteli Patriot bezplatne na základe ústnej dohody so svojimi rodičmi, t.j. žalobcom ako konateľom a jediným spoločníkom spoločnosti T and B, s.r.o., a tiež na základe dohody so svojou matkou, ktorá tam pracovala ako riaditeľka hotela. Uvedený stav trval asi 5 rokov. Pýta sa, že čo robil žalobca za tie roky, či mu nevadilo skôr, že jeho syn užíva uvedené priestory hotela bezplatne, no uvedené mu začalo vadit až po rozvode, t.j. po 12.06.2012. Neobstojí tvrdenie žalobcu uvedené v žalobnom návrhu, že žalobca si už uplatnil obdobný nárok za obdobie január až jún 2012 a súd mu vyhovel rozsudkom dňa 04.04.2013, vec vedená na tunajšom súde pod sp.zn. 8Cb 87/2012. Tento rozsudok nie je právoplatný a žalovaný proti nemu podal odvolanie listom zo dňa 11.04.2013. Z obsahu odvolania je zrejmé, že rozsudok je zmätočný a neopiera sa o žiadne relevantné dôkazy. Navyše súd rozhodol o inom nároku, než žiadal žalobca, čo je neprípustné. Neobstojí tiež tvrdenie žalobcu uvedené v žalobnom návrhu, že nezaplatením za využité služby vzniká na strane žalovaného bezdôvodný majetkový prospech na úkor žalobcu. Tu je potrebné presne špecifikovať paragrafové znenie a skutkovú podstatu uvedenú v Občianskom zákonníku, ktorá by odôvodňovala bezdôvodné obohatenie (viď § 451 ods. 2 a § 454 Obč. zákonníka). Keďže účastníci konania sú v príbuzenskom pomere, ďalej nikdy medzi nimi nebola uzatvorená zmluva o nájme nebytových priestorov alebo iná obdobná zmluva, ktorá by žalobcu oprávňovala fakturovať za poskytnuté služby, tak je potrebné poukázať na ustanovenie § 3 ods. 1 Obč. zákonníka (rozpor s dobrými mravmi). Podľa cit. ustanovenia zákona, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný užíval uvedené priestory bezplatne na základe ústnej dohody rodičov a to v prvom rade na návrh žalobcu, ktorý takýmto spôsobom chcel pomôcť synovi pri podnikaní. Neobstojí ani tvrdenie žalobcu uvedené v žalobnom návrhu, že žalovaný si mal uvedené služby objednať a na podporu tohto tvrdenia poukazuje na kópiu objednávkovvej knihy. Z tejto knihy je zrejmé, že tam absentuje podpis žalovaného, čo je dôkazom toho, že takúto službu si nikdy neobjednal. Takéto knihy objednávok vedú aj iné hotely, ale záväzné pre objednávateľa sú len vtedy, ak takúto objednávku písomne potvrdí svojim podpisom alebo napr. mailovou správou. No žalovaný takúto objednávku nikdy nepotvrdil svojim podpisom ani iným prejavom vôle.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom, listinnými dôkazmi a to pripojenými spismi tun. súdu sp.zn.8Cb/87/2012, vývou žalobcu zo dňa 26.03.2013, odpoveďou žalovaného zo dňa 03.04.2013, listom žalovaného zo dňa 03.01.2013, dodatkom č. 1 k prevádzkovému poriadku ubytovacej časti Hotela V., cenníkom Hotela V., prevádzkovým poriadkom Hotela V., hygienickým režimom, faktúrou č. 12254, prehľadom školení Q.. I. na čl. 18 až 30 v jednotlivých mesiacoch, výpisom z knihy na čl. 31 až 82, výpisom zo živnostenského registra žalovaného, odporom proti platobnému rozkazu, rozsudkom tun. súdu o rozvode manželstva B. I. a H. I., žalobou o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu podanou H. I., vyjadrením žalobcu k podanému odporu zo dňa 25.11.2013, výpisom zo živnostenského registra žalovaného, cenníkom na čl. 112-113, prevádzkovým poriadkom na čl. 114- 121, listom žalovaného zo dňa 03.04.2013, výzvou žalobcu zo 26.03.2010, listom žalovaného zo dňa 03.01.2013, faktúrou č. 12254, prehľadom školení na čl.126-138, rozhodnutím Okresného úradu vo B. K. o povolení zmeny priezviska, výpisom z obchodného registra žalobcu, čestným prehlásením Q. I., G. O., R. V., Q.. Q. V., Q. R., H.. Q. I.Á., výpisom z obchodného registra spoločnosti Winfin, a.s., výpisom z internetu na čl. 152-153, kópiou doručky na čl. 154, rozsudkom Krajského súdu sp.n. 1CoB/37/2013 týkajúci sa účastníkov tohto konania, vyjadrením žalobcu zo dňa 06.10.2013, čestným prehlásením B.Y. O., X. P., P. Q., výťažkom z internetu na čl. 193, čestným prehlásením H.. Q. K., zápisnicou Daňového úradu zo dňa 04.06.2014, rozsudkom NS SR sp.zn. 3Sžf103/2009, dodatkom k zmluve o nebytových priestorov na čl. 204, dohodou o platbách na čl. 205, príjmovým pokladničným dokladom na čl.206, 207, 208, emailovou korešpondenciou na čl. 210-211, protokolom o prevzatí vecného bremena na čl. 212, zápisnicou vo veci sp.zn. 8Cb/87/2012 zo dňa 14.03.2013, zo dňa 10.01.2013, faktúrou na čl. 227, 228

č. OF 1000110402, vyjadrením žalovaného zo dňa 06.10.2013, pracovnou zmluvou zo dňa 16.01.2008, vrátane dodatku č. 1, náplňou práce H. I., Dohodou o vykonaní práce zo dňa 17.05.2010, pracovnou zmluvou zo dňa 31.12.2010, náplňou práce zo dňa 31.12.2010, rozhodnutím mesta B. K. zo dňa 04.12.2008, vylúčením účastníkov konania a svedkov a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Z listu žalovaného adresovaného žalobcovi zo dňa 03.01.2013 okrem iného vyplýva, že dňa 20.12.2012 mu bola doručená faktúra č. 12254 zo dňa 17.12.2012 a že túto faktúru vrátil žalobcovi ako neopodstatnenú rovnako ako faktúru č. 12135. Uviedol, že medzi ním a žalobcom nedošlo prenajatiu nebytových priestorov v zmysle zákona č. 116/1990 Zb. a s poukazom na podstatné náležitosti tejto zmluvy. Zároveň uviedol, že medzi ním a žalobcom nebola uzavretá žiadna zmluva, ani ústna podľa ktorej by mal za užívanie priestorov platiť, poskytovať nejaké plnenie. Priestory mu bolo umožnené užívať na základe súhlasu konateľa žalobcu B. I. ako otca a vzťahu otca a syna a to bezplatne. Predložené faktúry sú neprehľadné a nešpecifikujú fakturovanú sumu. Uviedol, že žalobca si začal uplatňovať nároky až po rozvoze rodičov.

Z faktúry č. 12254 zo dňa 17.12.2012 vyplýva, že žalobca vyfakturoval žalovanému sumu 2.864 eur. Z obsahu faktúry vyplýva, že išlo fakturáciu za prenájom priestorov a dataprojektoru v mesiacoch január až december 2011 podľa priloženého rozpisu. Faktúra bola vystavená až dňa 17.12.2012 a splatná dňa 27.12.2012.

Z priloženého rozpisu vyplýva, že v mesiaci január 2011 mal žalovaný školenia dňa 25.01.2011 od 16.00 hod do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur.

Z priloženého rozpisu vyplýva, že v mesiaci február 2011 mal žalovaný školenia dňa 8.2.2011 od 16.00 hod do 18.00 hod., dňa 15.2.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a dňa 22.02.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod a išlo tak o sumu 3 x po 33,20 eur, t.j. 99,60 eur za dataprojektor o sumu 3 x 30 eur, t.j. 90 eur.

Z priloženého rozpisu vyplýva, že v mesiaci marec 2011 mal žalovaný školenia dňa 1.3.2011 od 16.00 hod do 18.00 hod., išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 8.3.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 15.3.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 22.3.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 29.3.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Spolu je to 166 eur a za dataprojektor sumu 150 eur.

Z priloženého rozpisu vyplýva, že v mesiaci apríl 2011 mal žalovaný školenia dňa 11.4.2011 od 16.00 hod do 18.00 hod., dňa 18.4.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 2 x po 33,20 eur, t.j. 66,40 eur za dataprojektor o sumu 2 x 30 eur, t.j. 60 eur.

Z priloženého rozpisu vyplýva, že v mesiaci máj 2011 dňa 2.5.2011 mal žalovaný školenia od 16.00 hod do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 9.5.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 16.5.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 23.5.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 30.5.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Spolu je to 166 eur a za dataprojektor sumu 150 eur.

Z priloženého rozpisu vyplýva, že v mesiaci jún 2011 dňa 6.6.2011 od 16.00 hod do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 13.6.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 16.6.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 20.6.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 27.6.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Spolu je to 166 eur a za dataprojektor sumu 150 eur.

Z priloženého rozpisu vyplýva, že v mesiaci august 2011 mal žalovaný školenia dňa 15.8.2011 od 16.00 hod do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 22.8.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 29.8.2011 od 16.00

hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Spolu ide o sumu 99,60 eur a 90 eur za dataprojektor.

Z priloženého rozpisu vyplýva, že v mesiaci september 2011 dňa 5.9.2011 od 16.00 hod do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 12.9.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 19.9.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Spolu ide o sumu 99,60 eur a sumu 90 eur a dataprojektor.

Z priloženého rozpisu vyplýva, že v mesiaci október 2011 mal žalovaný školenia dňa 10.10.2011 od 16.00 hod do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 17.10.2011 od 09.00 hod. do 14.00 hod. a išlo o sumu 83 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 18.10.2011 od 09.00 hod. do 14.00 hod. a išlo o sumu 83 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 20.10.2011 od 09.00 hod. do 14.00 hod. a išlo o sumu 83 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 24.10.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 27.10.2011 od 09.00 hod. do 14.00 hod. a išlo o sumu 100 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 31.10.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Spolu ide o sumu 531,60 eur a 240 eur za dataprojektor.

Z priloženého rozpisu vyplýva, že v mesiaci november 2011 mal žalovaný školenia dňa 14.11.2011 od 16.00 hod do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 21.11.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 28.11.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Spolu ide o sumu 99,60 eur a sumu 90 eur za dataprojektor.

Z priloženého rozpisu vyplýva, že v mesiaci december 2011 mal žalovaný školenia dňa 5.12.2011 od 16.00 hod do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 12.12.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 33,20 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Dňa 19.12.2011 od 16.00 hod. do 18.00 hod. a išlo o sumu 40 eur a za dataprojektor o sumu 30 eur. Spolu ide o sumu 106,40 eur a sumu 90 eur za dataprojektor.

Z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že žalovaný podniká pod obchodným menom Q. I.. Q. V. Z. XXXX, B. K., H.: XX XXX XXX.

Zároveň z výpisu z obchodného registra spoločnosti WinFin, a.s. je zrejmé, že žalovaný je členom dozornej rady v spoločnosti WinFin, a.s. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 44 975 619 od 29.11.2011.

Z pripojeného rozsudku tun. súdu sp.zn. 9P144/2012 vyplýva, že tunajší súd dňa 12.06.2012 rozviedol manželstvo účastníkov konania a to B. I., konateľa žalobcu a H. I., matky žalovaného. Rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Z pripojeného návrhu vyplýva, že na tunajšom súde sa vedie aj konanie o vyhlásenie neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM uzavretej medzi H. I. U. B. I.. Žalobcom je H. I.. Spisová značka konania na tunajšom súde 10C/207/2012.

Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 25.11.2013 vyplýva, že v prvom rade považujú za potrebné vysvetliť citovú otázku, na ktorú sa právny zástupca odporcu odvoláva. B. I., konateľ spoločnosti T and B s.r.o., nie je ani jedným z biologických otcov detí H. I., to znamená, že nie je otcom ani Q. I. ani otcom Q. I.. Keďže žil s ich matkou v spoločnej domácnosti, staral sa o nich a snažil sa ich vychovávať, ale neprijal ich za svoje deti, iba si obaja zmenili priezvisko dobrovoľne v plnoletosti. Podstatou uplatneného nároku je uplatnenie odplaty za služby, ktoré odporca využil u navrhovateľa T and B s.r.o. Odporca využíval služby hotela V. rovnako ako iní zákazníci, doba využitia priestorov bola evidovaná v knihe objednávok, preberal si kľúče na recepcii. Podnikateľský subjekt - obchodná spoločnosť T and B s.r.o. len požaduje zaplatenie za služby, ktoré odporca využil na školenie svojich spolupracovníkov. Využívanie služieb - priestorov hotela V. potvrdil samotný odporca. Navrhovateľ si uplatnil nárok na zaplatenie za služby - prenájom priestorov a prenájom dataprojektora, ktoré odporca využil v roku 2011. Nejedná sa o nájom

priestorov v zmysle zákona o nájme a podnájme nebytových priestorov, na ktorý sa odporca odkazuje, ale o poskytnutie doplnkových služieb hotela (vyhláška MH SR č. 277/2008 Z.z.). V podnikateľskej činnosti je potrebné odlišovať obchodné a rodinné vzťahy. Vlastníkom hotela V. je obchodná spoločnosť T and B s.r.o., ktorá je samostatný daňový subjekt, je povinnosťou tejto obchodnej spoločnosti za užívanie priestorov odplatu zúčtovať. Cenník poskytovania služieb bol odporcovi známy, priestory si objednával klasickým zvyčajným spôsobom. Odporca tieto služby tiež využíval ako podnikateľský subjekt - samostatne zárobkovo činná osoba, H.: XX XXX XXX. Ak odporca tvrdí, že medzi účastníkmi nebola uzatvorená žiadna písomná zmluva, s akousi ústnou dohodou o bezplatnom užívaní nesúhlasia, došlo na strane odporcu k užívaniu cudzieho majetku bez právneho dôvodu. Plnenie bez právneho dôvodu je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v tom, že medzi zúčastnenými osobami chýba právny vzťah, ktorý by zakladal právny nárok na predmetné plnenie. Takýmto plnením dostal majetkovú hodnotu ten, komu bolo plnené, takže v jeho majetku došlo buď k zvýšeniu aktív alebo k zníženiu pasív, prípadne sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo. Plnením bez právneho dôvodu je užívanie cudzej veci bez zmluvy o nájme či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec. V takom prípade vzniká prospech tomu, kto realizuje užívateľské oprávnenie bez toho, aby sa jeho majetkový prospech zmenšil o prostriedky vynaložené v súvislosti s právnym vzťahom, ktorý zakladá právo vec užívať. Pretože taký užívateľ nie je schopný spotrebované plnenie v podobe výkonu práva užívania cudzej veci vrátiť, je povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie peňažnou formou. Majetkovým vyjadrením prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu je peňažná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie obdobného predmetu užívania, a ktorú by užívateľ za obvyklých okolností bol povinný platiť podľa zmluvy. Z hľadiska posúdenia otázky získania bezdôvodného obohatenia užívaním cudzej veci nie je významné, či a akým spôsobom bolo užívanie veci konzumované a či bola držba veci majetkovo zhodnocovaná, teda či priniesla konzumentovi zisk (Rozhodnutie NSSR 4 Cdo/104/2008). V tejto veci nie je sporné, že odporca užíval priestory a služby hotela V., ktorý prevádzkuje navrhovateľ. Zo strany navrhovateľa pod dojmom platenia za služby boli odporcovi poskytované dohodnuté plnenia (tzn. Umožnenie užívania priestorov a služieb ním zvoleným spôsobom). Skutočnosť, že odplata bola odporcovi účtovaná s časovým oneskorením, bola spôsobená práve matkou odporcu, pracujúcej na pozícii riaditeľky hotela, ktorá konateľovi navrhovateľa sústavne tvrdila, že odplata je odporcom za všetko zaplatená. Samotná matka odporcu vo výpovedi dňa 14.03.2013 uvádzala, že aj keď jej syn - odporca, po ukončení akcie odišiel, následne za ňou prišiel čašník s vystaveným účtom, ona vždy tento účet vyplatila. Navrhovateľ sa preto právom domáha, aby mu toto plnenie bolo vydané. Pretože plnenie bolo konzumované, je treba vrátiť jeho cenu (hodnotu tohto užívania).

Z rozhodnutia Okresného úradu vo Vranove n/T zo dňa 15.08.2013 vyplýva, že žalovaný si zmenil priezvisko z I. na I.. Návrh podala matka H. I. žalovaného ako zákonná zástupkyňa maloletého. Z odôvodnenia vyplýva, že jej manžel B. I. so zmenou súhlasil a predložil písomný súhlas s overeným podpisom.

Z čestného prehlásenia X. Q. I. zo dňa 03.12.2013 vyplýva, že ich otec B. I., konateľ spoločnosti T & B, s.r.o. v minulosti ponúkol jej bratovi, Q. I., aby užíval priestory Hotela V., ktorého je vlastníkom. Tieto priestory užíval jej brat na pracovné porady označované tiež ako školenia, pričom, pokiaľ vie, vždy išlo o bezodplatné stretnutia, a teda jej brat na týchto školeniach absolútne neprofitoval. B. I. mu tieto priestory poskytol bezodplatne, pričom túto skutočnosť sám niekoľkokrát prízvukoval. Nikdy od jej brata Q. I. nežiadal žiadnu úhradu za užívanie priestorov a túto začal požadovať až potom, keď sa rozviedol s ich mamou, H. I.. Považuje za potrebné poukázať tiež na to, že jej brat vždy užíval len tie priestory, ktoré boli aktuálne voľné a teda nevyužívané. Pokiaľ ide o užívanie dataprojektora, vie, že jej brat mal dataprojektor vlastný a kým hotel nemal vlastný dataprojektor, on sám poskytol, v prípade potreby, ten svoj. Jeho kolegovia využívali aj ďalšie služby hotela, tie reštauračné, za ktoré riadne platili a teda v konečnom dôsledku takýmto spôsobom zvyšovali návštevnosť a zisk hotela. V prípade, že by jej brat vedel, že od neho otec bude požadovať nájomné za užívanie priestorov a to v tak vysokej výške, ako si teraz nárokuje, určite by tieto priestory nevyužíval. Je toho názoru, že ide o úplne normálnu vec, pokiaľ otec pomôže synovi tým, že mu poskytne bezodplatné užívanie priestorov. V každej normálnej rodine je bežné, že rodičia pomáhajú deťom, aj keď B. I. v súčasnosti prehlasuje, že nie sú jeho deti a že nimi ani nikdy neboli. Po osemnástich rokoch života v spoločnej domácnosti, keď ho ona aj jej brat za otca považovali, aj napriek tomu, že nešlo o biologický vzťah, je podľa jej názoru také vyhlásenie prinajmenšom prekvapivé.

Z čestných prehlásení G. O., R. V., Q.. Q. V., Q. R., H.. Q. I. na čl. 145-149 vyplýva, že počas roku 2012, rovnako ako ja počas roku 2011 boli menované osoby oboznámené o tom, že priestory Hotela V. Q. I. užíval bezplatne a to vo vzťahu syna a otca B. I., konateľa spoločnosti T and B, s.r.o. Žalovaný, Q. I. užíval tieto priestory na školenia a porady nie za účelom zisku a za účelom zlepšenia obchodných zručností svojich kolegov. Menované osoby prehlásili, že všetky služby Hotela, jedlo, občerstvenie si hradili sami. Termíny školení a porád sme si dohodli týždeň vopred v závislosti od pracovnej vyťaženia a potreby nových informácií, no nie tak ako sú uvedené v knihe objednávok (tú im ukázal žalovaný) a preto tieto informácie sa nezakladajú na pravde. Projektor bol využívaný len niekoľkokrát a to počas roka 2012. Porady a školenia organizovali výlučne v zasadačke na prízemí a v raňajkovom salóniku a využívali výlučne projektor žalovaného. Žalovaný zapožičal projektor svojím rodičom k prezentácii pre klientov Hotela v čase keď Hotel ešte nevlastnil a to bezplatne.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 8Cb/87/2012 vyplýva, že na tunajšom súde sa vedie medzi účastníkmi konania iné konanie, v ktorom sa žalobca domáha voči žalovanému zaplata sumy 3.588,40 eur spolu s úrokmi z omeškania, ktorej sa domáha na tom istom základe ako v tomto konaní, t.j. žalobca sa domáha zaplata uvedenej sumy za poskytnuté tie isté služby, no za iné obdobie, a to za obdobie od 02.01.2012 do 20.06.2012. Žaloba bola podaná dňa 31.08.2012. Rozsudkom zo dňa 04.04.2013 súd vo veci rozhodol, žalobe z väčšej časti vyhovel, no Krajský súd v V. uznesením zo dňa 24. júna 2014 rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zaväzujúcej časti vo veci samej zrušil, ako aj vo výrokoch o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie. Z jeho odôvodnenia okrem iného vyplýva, že Zmluva o výpožičke je absolútnou neobchodnou zmluvou a riadi sa ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ju však uzavreli podnikatelia, je potrebné na ňu aplikovať aj všeobecné ustanovenia Obchodného zákonníka o obchodných záväzkových vzťahoch. Zmluvu o výpožičke je možné teda uzavrieť ak konkludentne (§ 35 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka). Prejav vôle možno urobiť zásadne akýmkoľvek spôsobom, ktorý vôľu konajúceho robí poznateľnou pre iné osoby. Konkludentné právne úkony sú tzv. nevýslovne urobené právne úkony. Jedná sa o úkony, ktoré sú relatívne za predpokladu, že tento spôsob prejavu nevzbudzuje pochybnosti, akú vôľu chcel dotknutý subjekt prejavíť. Konkludentný prejav možno urobiť predovšetkým použitím takých vyjadrovacích prostriedkov, ktoré v spoločenskom a právnom styku obvykle slúžia na vyjadrenie určitej vôle. Môže byť urobený aj za použitia takých vyjadrovacích prostriedkov, ktoré síce v spoločenskom styku obvykle neslúžia na vyjadrenie určitej vôle, ale z ktorých napriek v danom prípade treba usudzovať na určitú vôľu. Za takýto konkludentne urobený prejav je potrebné považovať napr. prijatie návrhu na uzavretie zmluvy urobené tým, že strana, ktorej je návrh určený, sa podľa neho zachová v lehote určenej navrhovateľom na prijatie návrhu. Nečinnosť alebo mlčanie samo osebe nemožno považovať za prejav vôle (§ 44 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka). Nečinnosť alebo mlčanie môže mať význam prejavu vôle len vtedy, keď podľa nejakého ustanovenia právnej normy či zmluvy možno považovať alebo aspoň očakávať, že dotknutý subjekt v prípade, ak nemá určitú vôľu, nedostatok tejto vôle prejaví. Nečinnosť alebo mlčanie je prejavom vôle len vtedy, keď je opomenutím aktívneho správania, na ktoré príslušný subjekt je povinný alebo ktorý možno od neho podľa okolností očakávať. Vychádzajúc zo skôr uvedených ustanovení ich výkladu, je možné z doposiaľ vykonaného dokazovania konštatovať, že žalobca prostredníctvom svojho jediného konateľa a spoločníka mal právo vypožičať, resp. prenechať do dočasného užívania žalovanému časť nehnuteľnosti, ktorej je výlučným vlastníkom. Tak isto bolo jeho výlučným právom rozhodnúť, že už takéto bezodplatné užívanie veci neumožní. Pokiaľ však v minulosti prejavil vôľu prenechať vec, či jej časť do dočasného užívania bezodplatne, nemôže dodatočne tento svoj prejav vôle zmeniť a domáhať sa účinne zaplata nejakej náhrady, hoci aj vo forme bezdôvodného obohatenia za takéto užívanie veci v minulosti. S takýmto užívaním veci žalovaným v preskúmanom období sa prvostupňový súd nevysporiadal. Pritom, podľa tvrdenia žalovaného, bol po prvýkrát vyzvaný na zaplata ceny takéhoto užívania až dňa 27.06.2012.

Z vyjadrenia zástupcu žalovaného zo dňa 06.10.2014 vyplýva, že žalobca namieta, že žalovaný Q. I. vykonával činnosť obchodného zástupcu pre spoločnosť Winterian, a.s. od roku 2007 a následne v roku 2010 prešiel pod spoločnosť WinFin a.s.. Ďalej žalobca poukazuje, že uvedené spoločnosti uzatvárajú zmluvy o obchodnom zastúpení, na základe ktorých obchodný zástupca pre nich vyvíja činnosť. Ďalej, že za vyvíjanie takej činnosti zastúpený platí obchodnému zástupcovi províziu podľa zmluvy. Ďalej žalobca namieta, že čestné vyhlásenia, ktoré predložil žalovaný od kolegov, nevyznievajú pravdivo, keď uvádzajú, že sú samostatne zárobkovo činné osoby bez akejkoľvek právnej návaznosti na osobu žalovaného, atď. Hore uvedené námietky žalobcu sú irelevantné a nesúvisia s podstatou konania. Toto je konanie, kde sa žalobca domáha zaplata za užívanie priestorov v hoteli V.. Toto nie je konanie

o tom, či žalovaný mal postavenie obchodného zástupcu pre príslušné spoločnosti a či ďalšie osoby boli alebo neboli na ňom právne závislé, atď. Žalobca ďalej namieta, že nie je pravdou, že žalovaný užíval predmetné priestory v hoteli V. bezplatne 5 rokov dozadu. Žalobca ďalej tvrdí, že do roku 2010 tieto školenia hradila hore uvedená obchodná spoločnosť. Tieto tvrdenia žalobcu sa nezakladajú na pravde a sú v rozpore s výpoveďami svedkov. To, že žalovaný ako syn žalobcu, ktorý v tom čase s ním žil v spoločnej domácnosti, užíval predmetné priestory bezplatne asi 5 rokov dozadu, tak to potvrdili pred súdom aj svedkyne, ktorých sám žalobca navrhol vypočuť. Ide o svedkyne - B.Y. O., P. Q. U. X. P.. Tieto skutočnosti pred súdom potvrdili aj ďalšie svedkyne - H. I. U. G. O.. Žalobca ďalej namieta, že matka žalovaného H. I. v hoteli V. poskytovala kadernícke služby a za nájom priestorov riadne platila. Žalobca poukazuje aj na písomnú zmluvu. Ani hore uvedená námietka žalobcu neobstoí, lebo nesúvisí s predmetom konania. Toto je konanie, v ktorom sa žalobca domáha zaplata za užívanie priestorov hotela, ktoré mal užívať jeho syn a nie jeho exmanželka. Žalobca ďalej namieta, že vyvstáva otázka (resp. ako je možné), že člen asociácie Q. Q. P. Y. I., najprestížnejšia asociácia finančných profesionálov mal problém zaplatiť 2.864,- eur za celý rok využitia služieb na vykonávanie školení. Ani táto námietka žalobcu neobstoí, a je skôr hypotetická. Tu sa žiada dodať, že v čase užívania priestorov v hoteli V. žalovaný ako syn žalobcu, spolu s matkou žili v spoločnej domácnosti. Sám žalobca navrhol svojmu synovi, že keď budú priestory v hoteli voľné, ak ich kľudne môže užívať a to bezplatne. Takýmto spôsobom chcel synovi pomôcť pri podnikaní. Až keď sa po rozvoze syn postavil na stranu matky a spoločne s ňou odišiel zo spoločnej domácnosti žalobcu, tak vtedy si žalobca spomenul na to, že mu syn za užívanie priestorov v hoteli neplatil. Pýta sa, čo robil žalobca za tie roky, či mu ten stav neprekážal skôr, že jeho syn užíva priestory hotela bezplatne. Uvedený stav mu začal vadiť až po rozvoze, t.j. po 12.06.2012. Žalobca ďalej poukazuje na uznesenie Krajského súdu v V. zo dňa 24.06.2014 sp.zn. 1Cob 37/2013, ktorým súd zrušil rozhodnutie Okresného súdu Vranov n.T. sp.zn. 8Cb 87/2012 v napadnutej časti a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Žalobca predpokladá, že žalovaný sa bude odvolávať na toto rozhodnutie odvolacieho súdu. Žalobca ďalej kritizuje toto rozhodnutie odvolacieho súdu, že vykazuje údajne známky nepreskúmateľnosti. K tejto námietke žalobcu sa žiada dodať, že každé konanie má byť hospodárne a účelné. Rovnakú žalobu už žalobca podal proti žalovanému, kde sa domáhal zaplata za užívanie priestorov v hoteli V., ale išlo o iné časové obdobie a to za užívanie priestorov od januára do júna 2012. Okresný súd Vranov n.T. v tejto časti žalobe vyhovel a to rozsudkom zo dňa 04.10.2013 sp.zn. 8Cb 87/2012. Proti tomuto rozhodnutiu súdu prvého stupňa žalovaný podal odvolanie, lebo napadnuté rozhodnutie vykazovalo vysoký stupeň svojvôle a arbitrárnosti. Odvolací súd dal žalovanému za pravdu a uznesením zo dňa 24.06.2014 sp.zn. 1Cob 37/2013 - 189 zrušil rozsudok v jeho napadnutej časti a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd na str. 6 vyslovil právny názor, cituje: „Vychádzajúc zo skôr uvedených ustanovení, ich výkladu, je možné z doposiaľ vykonaného dokazovania konštatovať, že žalobca prostredníctvom svojho jediného konateľa a spoločníka mal právo vypožičať, resp. prenechať do dočasného užívania žalovanému časť nehnuteľnosti, ktorej je výlučným vlastníkom. Tak isto bolo jeho výlučným právom rozhodnúť, že už takéto bezodplatné užívanie veci neumožní. Pokiaľ však v minulosti prejavil vôľu prenechať vec, či jej časť do dočasného užívania bezodplatne, nemôže dodatočne tento svoj prejav vôle zmeniť a domáhať sa účinne zaplata nejakej náhrady, hoci aj vo forme bezdôvodného obohatenia za takéto užívanie veci v minulosti“. Odvolací súd ďalej uviedol, že vychádzajúc z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa nie je možné považovať za hodnoverné tvrdenie žalobcu, že konateľ žalobcu sa dozvedel o bezplatnom užívaní časti priestorov hotela žalovaným až dodatočne po zániku funkcie riaditeľky hotela svedkyňou H. I.. Nakoľko podľa tvrdenia žalovaného a oboch vypočutých svedkýň, takýto stav bezplatného užívania trval po obdobie najmenej 2 - 5 rokov, je vylúčené, aby konateľ žalobcu o takomto bezodplatnom užívaní nevedel. Ako už vyššie uviedol, každé konanie má byť hospodárne a účelné. Zo záverov rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý rozhodoval o obdobnom nároku medzi tými istými účastníkmi konania, je zrejmé a preukázané že súdu prvého stupňa v právnej veci vedenej pod sp.zn. 8Cb 87/2012 neostávalo nič iné, len žalobu zamietnuť. Keďže toto rozhodnutie odvolacieho súdu je žalobcovi známe, tak je toho názoru, že žalobca mal zväžiť, či by nebolo vhodnejšie zobrať žalobu späť, aby sa zbytočne nenavyšovali trovy konania. No žalobca sa rozhodol vykonávať ďalšie dokazovanie a to výsluchom svedkýň, ktoré navrhol vypočuť (B. O., P. Q. U. X. P.). Ďalším dokazovaním sa spor zbytočne predraží a ťažko uveriť svedkom, ktorí sú finančne závislí na žalobcovi, lebo dodnes je ich zamestnávateľom.. V závere žiadal, aby súd zamietol žalobu, lebo žalobca neuniesol dôkaznú povinnosť. Je nesprávne tvrdenie žalobcu, keď v závere svojho vyjadrenia tvrdí, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno. Povinnosť uniesť bremeno dôkazu a bremeno tvrdenia je na strane žalobcu a nie na strane žalovaného (viď § 79 OSP).

Z pracovnej zmluvy 16.01.2008 uzavretej medzi žalobcom a H. I. vyplýva, že menovaná pracovala u žalobcu ako administratívna pracovníčka. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú. Z dodatku k tejto pracovnej zmluvy zo dňa 1.12.2010 vyplýva, že došlo k zmene pracovnej pozície na riaditeľku hotela.

Z predloženej náplne menovanej vyplýva, že táto mala v náplni nasledovné pracovné činnosti. Taktiež mala uzavretú dohodu o hmotnej zodpovednosti dňa 31.12.2010. V zmysle žiadosti zo dňa 23.02.2012 H. I. požiadala o skončenie pracovného pomeru dohodou k 29.02.2012. K skončeniu pracovného pomeru došlo k uvedenému dňu 29.02.2012 čo vyplýva z dohody o skončení pracovného pomeru 24.02.2012.

Z predložených pracovných dokladov na čl.248-250 vyplýva, že svedkyňa G. O. pracovala u žalobcu na základe dohody o vykonaní práce od 18.05.2010 do 31.12.2010. Následne na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.12.2010 od 01.01.2011 na dobu neurčitú ako manažérka hotela a reštaurácie so stanovenou náplňou.

Z výpovede konateľa žalobcu na otázku súdu aby ozrejmil aká dohoda bola uzavretá medzi nim a žalovaným, kedy bola, čo bolo predmetom uzavretej dohody aké služby boli poskytované, aby ozrejmil o aké objednávky sa jedná nakoľko k žalobnému návrhu žiadne písomné objednávky doložené neboli, aké služby boli poskytované, aby sa k tomuto bližšie vyjadril vyplýva, že štandardný postup je taký v hoteli sú priestory, ktoré sa bežne prenajímajú, priestory hotela a to zasadačka, reštaurácia, malý kongres, veľký kongres to sú miestnosti, zasadačka, reštauračné priestory a je tam salónik. Takisto je tam raňajková miestnosť, ktorá sa prenajíma. Priestory sa prenajímajú na základe objednávok, ústnych, telefonických, emailov, alebo po dohode vzájomnej, ktoré si vyberie zákazník. Uviedol, že písomná zmluva sa robí málokedy. Urobí sa objednávka podľa toho, čo zákazník potrebuje. Ak zákazník vie termín dopredu nahlási to telefonicky, objednávka, ktorú si objedná zákazník sa píše do objednávkovej knihy, ktorú sme súdu predložili. Podľa toho sa objednávka plní. Na dotaz súdu či zákazník podpisuje objednávku uviedol, že niekedy áno, niekedy nie. Je to vecou dohody, alebo komunikácie. Štatutárny zástupca žalobcu na dotaz súdu, aby ozrejmil ako to bolo v konkrétnom prípade, ktorý je predmetom tohto konania uviedol že v konkrétnom prípade si žalovaný objednával priestory na recepciu, objednával si ich skôr, keď už vedel kedy sa budú realizovať školenia, objednal si dataprojektor a plátno, ktoré používal prakticky vo svojej činnosti. Na dotaz súdu, aby ozrejmil kedy konkrétne si žalovaný objednával tento prenájom uviedol, že je to uvedené v objednávkovej knihe. Následne sa vyhotovilo mesačne zúčtovanie. Toto sa vyhotovuje hneď po realizácii prenájmu a poskytnutých službách kedy by to mal zákazník uhradiť. V tomto prípade sa to malo platiť v hotovosti. Na dotaz súdu, aby ozrejmil kedy tieto sumárizácie v danom prípade, ktoré sú doložené k žalobnému návrhu boli vyhotovené uviedol, že bolo to vyhotovené hneď pri fakturácii kedy bolo zistené, že riaditeľka a manažment hotela to nevyfaktoval, resp. hotovostne nezúčtoval a tieto platby neprebehli. Faktúra na čl. 17 bola žalovanému doručená. Reakciou na ňu je odpoveď žalobcu z 3. januára 2013.

Štatutárny zástupca žalobcu na dotaz súdu aby sa vyjadril aká cena medzi nim a žalovaným v súvislosti s prenájmom a poskytnutými službami bola dohodnutá uviedol, že cena bola medzi nami dohodnutá taká, aká bola štandardná v daný čas, cenník je zverejnený na internete a je vyvesený na recepcii hotela. Štatutárny zástupca žalobcu na dotaz súdu u koho si žalovaný prenájom, resp. služby objednával, či u neho, či u nejakej inej osoby uviedol, že objednával si to na recepcii hotela. Štatutárny zástupca žalobcu na dotaz súdu, či vie meno pracovníka uviedol, že nevie pretože recepčné sa striedajú. Sú tam štyri recepčné. Stále u inej, objednával si to u tej, ktorá mala v daný deň službu. Keď bola kniha objednávková v kancelárii nie na recepcii, išli do kancelárie a tam si písomne zapísali pracovníčky objednávku.

Štatutárny zástupca žalobcu na otázku svojho právneho zástupcu, či žalovaný predmetné priestory užíval aj mimo času, ktorý bol objednaný uviedol, že užíval, užíval ich, robil si tam nejaké prípravy, keď bol voľný salónik pýtal si kľúče od recepčnej alebo riaditeľky hotela, robil si tam prípravy. Veľa ráz sa to nenachádzalo ani v knihe objednávok.

Štatutárny zástupca žalobcu na otázku právneho zástupcu žalovaného aby uviedol aký bol vzťah medzi nim a žalovaným v čase realizácie objednávok uviedol, že bol to klasický obchodný vzťah. Na otázku právneho zástupcu žalovaného žalobcovi, či v tom čase od januára do decembra 2011 žaloba žil v spoločnej domácnosti so žalovaným uviedol, že áno. Na otázku právneho zástupcu žalovaného

žalobcovi, vzhľadom na to, že uvádzal, že sa za tento prenájom malo platiť, prečo podal žalobu po dvoch rokoch uviedol, že žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie po ukončení pracovného pomeru riaditeľky hotela jeho matky, robili sa poriadky v účtoch, kedy sme prišli na to, že za celú dobu neplatil nájom, platil čiastočne iba spotrebu vody, kávy aj to nebolo celkom.

Z výpovede žalovaného vyplýva, že prenájom si neobjednával. Vie ako objednávka prebieha. Vie, aký je systém objednávania. Všade musí byť ním podpísaná aj v knihe objednávok nie je žiaden jeho podpis ani termíny, ktoré sú tam uvedené nekorešponujú so skutočnosťou. Na otázku súdu, či v rozhodnom období od januára do decembra 2011 využíval nebytové priestory u žalobcu uviedol, že áno, nakoľko mu to navrhoval sám žalobca jeho otec, aby inde neplatil. Na otázku súdu, či tieto priestory užíval aj v predchádzajúcom období uviedol, že áno, zhruba 5 rokov dozadu, skončil v polovicike roka 2012.

Na otázku súdu, či za užívanie týchto priestorov niekedy platil uviedol, že nie, nakoľko užíval ich bezplatne navrhol to jeho otec. Dohodu o tom, že by využíval priestory hotela na školenie, aby inde neplatil mu navrhol jeho otec doma pri stole. Nejde o žiaden obchodnoprávny vzťah. Neexistuje žiadna zmluva a nikde nie je jeho podpis.

Na otázku súdu, aby uviedol, či vykonáva živnosť, či je niekde zamestnaný uviedol, že je živnostníkom 8 rokov v oblasti financií. Aj v súčasnosti vykonáva živnostenskú činnosť.

Žalovaný na otázku súdu, či pri uzatvorení dohody o tom, že žalobca mu ponúkol využívať priestory hotela bezplatne na účel školení bol niekto prítomný nejaká tretia osoba uviedol že bola tam jeho matka a sestra. Má so sebou aj čestné prehlásenie sestry, tá sa na pojednávanie nemohla dostaviť. Na otázku právneho zástupcu žalobcu žalovanému, aby uviedol za akým účelom využíval priestory hotela V. uviedol, že za účelom zlepšenia obchodných zručností svojich kolegov. Na otázku právneho zástupcu žalobcu žalovanému, či jeho kolegovia mu niekedy platili za využívanie za poskytnuté služby uviedol, že nie. Na dôkaz toho predložil súdu čestné prehlásenia 5 kolegov. Z týchto školení nemal žiadne zisky, vždy tam boli náklady na kúpu papiera, bol v strate.

Na otázku právneho zástupcu žalobcu žalovanému pre koho poskytoval služby uviedol, že služby poskytuje len pre svojich klientov, ktorí neboli na školeniach a mne z toho neplynie žiaden zisk, čisto to boli len jeho kolegovia. Na otázku právneho zástupcu žalobcu žalovanému, či po skončení prenájmu týchto priestorov mal v prenájme iné priestory za takýmto účelom uviedol, že nielen po skončení, ale aj počas. V rámci toho, že pôsobí na celom Slovensku. V ostatných prípadoch prenájmu za prenájom platil len v tomto prípade keďže išlo o jeho otca neplatil.

Na otázku štatutárneho zástupcu žalobcu žalovanému, aby presne popísal ako malo dôjsť k uzavretiu dohody o tom, že súhlasil s bezplatným prenájomom týchto priestorov hotela uviedol, že doma v kuchyni v obývačke, kde sa rozprával s mamou, bola pritom jeho sestra. Povedali mu, že má využívať tieto priestory nakoľko neboli využité. Nepovažuje to za zvláštnu vec nakoľko išlo o priestory jeho otca.

Z výpovede svedkyne H. I. vyplynulo, že vie čo je predmetom konania, účastníkov konania pozná. Na žiadneho z účastníkov konania sa nehnevá. Svedkyňa na otázku súdu, aby uviedla a popísala na akej pracovnej pozícii pracovala u žalobcu a odkedy dokedy uviedla, že nastúpila som v roku 2005 do hotela V.. Potom tam pracovala zhruba do roku 2008. Pracovala ako administratívna pracovníčka. Od roku 2008 bola ako riaditeľka hotela plus mala dohodu na vykonávanie nejakých administratívnych prác. V tom období mala prerušenú živnosť. V roku 2008 sa jej zmluva zmenila a to až kým neodišla. Bola na pracovnej pozícii administratívny pracovník čiže od roku 2008 do 24.02.2012.

Svedkyňa na dotaz súdu ako sa skončil pracovný pomer svedkyňa uviedla, že dostala výpoveď. Išlo o osobné dôvody. Svedkyňa na otázku súdu, aby uviedla okolnosti ohľadom prenájmania priestorov hotela V. žalovaným, aby bližšie uviedla okolnosti prenájmu, využívania, príp. dohôd, ktoré boli uzavreté medzi účastníkmi konania, ak o uzavretí nejakých dohôd vie, aby sa k týmto skutočnostiam bližšie vyjadrila svedkyňa uviedla, že so žalobcom žila v spoločnej domácnosti, bol to jej bývalý manžel. Žalovaný - jej syn žil s nimi v spoločnej domácnosti. Hneď po ukončení 4. ročníka strednej školy začal podnikať. Prvé dva roky robil v zahraničí, aby si zarobil peniaze. Následne sa vrátil, celkom sa mu darilo s tým, že boli veľmi dobré odozvy jej bývalý manžel ho chcel podporiť videl, že sa stretával so svojimi kolegami, mali pracovné obedy. Bola svedkom toho, že x-krát keď prišiel do reštaurácie a videl ako sedeli pri obede

tak ich sám vyzval, aby si šli sadnúť do salónika a takto to asi začalo, že tam majú notebooky, že sa tam môžu aj najesť. Nakoniec sám to doma navrhol, že nech dá vedieť na recepcii, že ak bude potrebovať nejakú miestnosť alebo sa bude potrebovať s tými ľuďmi stretnúť nech dá vedieť a s tým, že ak bude niektorá miestnosť voľná môže tam ísť aby nemusel stále opakovať to isté a posilať ho. Svedkyňa na otázku súdu ako bolo dohodnuté ohľadom platby za využívanie týchto priestorov svedkyňa uviedla, že nijako. Svedkyňa uviedla, že bola prekvapená tým, že mu to navrhol. Obávala sa toho, aby nevznikli iné záväzky nakoľko všetko to čo urobil pre jej deti im následne vykričal a vyhadzoval na oči. Syn sa to snažil redukovať. O tomto sa bavila aj so svojim bývalým manželom, bola prekvapená. Mala za to, že to bolo super. Bola mu vďačná, že mu chce takouto formou pomôcť. Nebolo to o poradách nakoľko väčšinou sa pohyboval vonku. Zmienka o platbe, o odmene za využívanie priestorov nebola medzi nimi žiadna. Jediná podmienka bola to, aby neobmedzoval vonkajších klientov a aby nechali po sebe poriadok. Pri týchto stretnutiach pracovníci si kúpovali obedy a všetko si to buď platili sami alebo to zaplatil žalovaný, urobili tržbu a vodili tam aj svojich klientov.

Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu, aby uviedla ako prebiehalo objednávanie ak si žalovaný chcel objednať priestory svedkyňa uviedla že veľakrát prišiel za ňou čo mu povedala, že nevie o tom lebo nemala prehľad. Musel ísť na recepciu a tam mu dievčatá povedali, či je alebo nie je nejaká miestnosť voľná. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu, či dávala nejaké pokyny na recepcii o tom ako si má žalovaný priestory objednávať, resp. ako má platiť svedkyňa uviedla, že presne sa už nepamätá ale zrejme po rozhovore doma išla na recepciu. Je možné, že im povedala toľko, že ak žalovaný bude chcieť využívať priestory musí ísť na recepciu povedať im to. Nemôže to byť z minúty na minútu. Musí sa prispôbiť s tým, že je prvoradý vonkajší klient. Bližšie sa k tomu vyjadriť nevie. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu, či recepcia mala zákaz účtovať prenájom priestorov pre žalovaného uviedla, že nie. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu, či uviedla na recepcii, že nemá nič účtovať žalovanému ohľadom objednávok svedkyňa uviedla, že k tomuto sa vyjadřila. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu aký bol spôsob dohodnutý ohľadom odovzdávania, preberania projektora svedkyňa uviedla po dotaze o aký projektor má ísť vzhľadom na to, že bol pevne zabudovaný projektor a bol k dispozícii aj prenosný projektor.

Právny zástupca žalobcu uviedol, že dotazuje sa o odovzdávanie obidvoch projektorov svedkyňa uvádza, že kľúče boli na recepcii. Od prenosného malého projektora boli kľúče na recepcii v trezore. Od stabilného projektora boli kľúče u nás v kancelárii. Uviedla, že tento projektor bol použitý vzhľadom na komplikovanosť manipulácie zapnutia možno 5 krát za celé obdobie. Pokiaľ chcel niekto dataprojektor tak prenosný projektor sa používal niekedy od septembra 2011. Tento prenosný projektor sa báli používať. Ak niekto si chcel zobrať projektor musel prísť na recepciu, vypísal sa mu lístok, že preberá ten dataprojektor, podpísal to aj to kedy projektor odovzdal.

Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu, či využíval žalovaný tento dataprojektor uviedla, že žalovaný mal svoj dataprojektor. Pamätá sa, že raz požiadal žalobca žalovaného, bolo to zrejme pri spúšťaní keď sa ešte oficiálne nepoužíval požiadal žalovaného, aby ho vyskúšal. Bolo to asi raz ale o výsledku už nevie.

Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalovaného, či bola prítomná pri dohode medzi žalobcom a žalovaným v tom, že mu chce pomôcť a môže využívať priestory bezplatne svedkyňa uviedla že išlo o normálnu debatu doma. Žalobca povedal: „Mišo chcem ti pomôcť, môžeš tam chodiť, aby ste nechodili s notebookmi hore dole, urobte po sebe poriadky, aby neostal bodrel.“ Smial sa z neho, že kravatoví budú chodiť po celom hotely, aby si sadli na jedno miesto. Nikdy sa o cene nebavili.

Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalovaného, či žalobca povedal priamo žalovanému, že môže priestory užívať bezplatne svedkyňa uviedla, že áno. Niekoľkokrát mu to aj vytkol, že mu tieto priestory dáva zadarmo. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalovaného, aby popísala spôsob ako prebiehala objednávka keď si niekto cudzí chcel objednať takéto priestory svedkyňa uviedla že predtým ako som tam prišla ja bol tam taký spôsob objednávania, že ten kto si objednával prišiel na recepciu. Recepčný si to zapísal na lístok kde to chce mať a ako sa volá. Následne si človek dohodol stretnutie v kancelárii so mnou alebo s jej kolegyňou. Väčšinou to robila ona, zastupovali sa. Vždy to bolo len informatívne. Zhruba týždeň pred tým, že než mal priestory, stredu, štvrtok si overovali kto má prísť, kedy na ktorý deň. Dohodli sme si stretnutie s tým, že ten človek prišiel, spísala sa dohoda, všetko sa nacenilo. V prípade nejakej zľavy to sme mu vedeli povedať hneď. Zľavy boli určené na recepcii, boli tam

rozpísané. Platné bolo všetko vtedy až to bolo uzavreté a podpísané u nich v kancelárii. Stávalo sa veľa krát, že boli klienti zo stredného Slovenska, z Prešova. Musela prísť objednávka mailom. Minimálne pred začiatkom stretnutia alebo akcie sa muselo všetko písomne normálne potvrdiť. Všetko si ešte raz prešli a zhodnotili.

Z výpovede svedkyne B. O. vyplynulo, že vo vzťahu k žalobcovi je v pracovnom vzťahu. Žalovaného pozná. Chodil k žalobcovi v čase keď jeho matka s prítomným konateľom žalobcu boli manželia. Chodil pracovne. Na žiadneho z nich sa nehnevá. Svedkyňa na otázku súdu, aby ozrejmila na akej pracovnej pozícii pracuje u žalobcu, od kedy pracuje u žalobcu svedkyňa uviedla že pracuje na recepcii hotela V. ako recepčná a to od roku 2007. Aj v súčasnosti pracuje na tej istej pracovnej pozícii.

Svedkyňa uvádza: bolo to zhruba 2-3 roky dozadu keď žalovaný využíval priestory hotela - zasadačku, malý kongres, kedy ako boli voľné jednotlivé priestory, raňajkový salónik. Využíval to na pracovné školenia. To ako často žalovaný využíval tie priestory si presne nepamätá, možno každý týždeň, možno každé dva týždne.

Svedkyňa na otázku súdu odkedy tieto priestory žalovaný užíval uviedla, že presne sa nepamätá. Možno zhruba od roku 2009. Svedkyňa na otázku súdu, či medzi žalobcom a žalovaným v súvislosti s využívaním týchto priestorov bola spísaná nejaká písomná zmluva uviedla, že nie. Na otázku súdu, či bola prítomná pri uzavretí dohody medzi žalobcom a žalovaným v súvislosti s využívaním týchto priestorov svedkyňa uviedla, že nie.

Svedkyňa na otázku súdu, či má vedomosť aké bolo dohodnuté platenie odmeny za využívanie týchto priestorov svedkyňa uviedla že ohľadom platenia nič nevie, ohľadom toho jej nikto nič nehovoril. U nich na recepcii sa to neplatilo na rozdiel od iných prenajímateľov priestorov. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu, či zo strany p. I. im bolo oznámené, že nemusí žalovaný za priestory platiť uviedla, že bolo jej povedané, že pri nich, teda na recepcii nemá žalovaný platiť. Nejakým takýmto spôsobom to bolo podané. Pani I. prišla a povedala, že potom si to so žalovaným vybaví.

Z výpovede svedkyne P. Q. vyplynulo, že pozná účastníkov konania, na žiadne z nich sa nehnevá, nie je s nimi v žiadnom spore, vie čo je predmetom konania. Uviedla, že je zamestnancom žalobcu. Svedkyňa na otázku súdu, aby ozrejmila na akej pracovnej pozícii pracuje u žalobcu uvádza, že pracuje na pracovnej pozícii recepčná od 12.09.2009 nepretržite od uvedenej doby pracuje ako recepčná.

Svedkyňa na otázku súdu, aby ozrejmila, či má vedomosť o tom, že žalovaný využíval priestory hotela V., aby popísala okolnosti ohľadom využívania týchto priestorov, kedy to bolo, ako to bolo, na základe čoho svedkyňa uvádza: priestory boli využívané na základe pokynov z kancelárie priamo alebo niekedy si žalovaný sám objednával priestory. Na otázku súdu, či má vedomosť o tom, že bola medzi účastníkmi konania uzavretá nejaká písomná zmluva v súvislosti s využívaním týchto priestorov uviedla, že nevie o tom. Na otázku súdu, či vie uviesť ako to bolo s platením za využívanie týchto priestorov zo strany žalovaného svedkyňa uviedla, že žalovaný neplatil. Z kancelária nám povedala, teda priama nadriadená, že koľko sa platí ak je to ináč ako je to v sadzobníku. Svedkyňa na otázku súdu odkiaľ vie, že žalovaný neplatil uviedla, že vie to nakoľko u nich prebiehala platba. Svedkyňa na otázku súdu, či má vedomosť o tom žeby bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá nejaká dohoda o tom, že žalovaný by využíval tieto priestory bezplatne svedkyňa uviedla, že nie.

Svedkyňa na otázku súdu ako často žalovaný využíval priestory uviedla že podľa potreby, niekedy to bolo raz do týždňa, väčšinou to bolo v sobotu. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu, či zo strany p. I. im bol daný pokyn, že žalovaný nemusí za prenájom priestorov platiť uviedla, že áno. Bolo im povedané, že u nich platba nemá prebiehať, že si to vybaví v kancelárii.

Z výpovede svedkyne X. P. vyplynulo, že vie čo je predmetom konania, účastníkov konania pozná, na žiadneho z nich sa nehnevá. Na dotaz súdu v súvislosti s ozrejmením vzťahu k žalobcovi, či je v pracovnom vzťahu, resp. bola alebo či stále u žalobcu pracuje uviedla, že pracuje u neho na pozícii recepčná od 02.12.2009. Od tejto doby je nepretržite na tejto pracovnej pozícii. Svedkyňa ďalej na otázku súdu, či má vedomosti o tom, že žalovaný využíval priestory hotela V., ako to bolo, kedy, ako často ich využíval, či mali žalobca a žalovaný o tom podpísanú nejakú zmluvu svedkyňa uviedla často tieto priestory užíval, podľa toho ako to bolo nariadené z kancelárie, tak ako to mal zapísané v knihe

objednávok ale niekedy prišiel s tým, že potrebuje miestnosť tak využíval túto miestnosť. Svedkyňa na dotaz súdu, či má vedomosť o tom, že bola medzi žalobcom a žalovaným podpísaná nejaká dohoda, resp. zmluva o využívaní týchto priestorov uviedla, že nie.

Svedkyňa na dotaz súdu, či má vedomosť o tom ako to bolo medzi žalobcom a žalovaným s platením a odmenou zo strany žalovaného za využívanie týchto priestorov svedkyňa uviedla že o tomto nemá vedomosť. Vie, že to bolo riadené kanceláriou. Povedali, že žalovaný neplatí, že si to vyriešia. Svedkyňa na dotaz súdu, či vie uviesť ako často žalovaný priestory využíval a koľko rokov dozadu svedkyňa uviedla, že k tomu sa vyjadriť nevie ale keď nastúpila ona v tom čase už priestory žalovaný využíval. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu, či zo strany konateľa žalobcu, p. I., im bol daný pokyn, že žalovaný nemá za využívanie priestorov platiť svedkyňa uvádza, že nie.

Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu, či zo strany p. I. im bol daný pokyn, že žalovaný nemá za využívanie priestorov platiť uvádza, že áno. Svedkyňa na dotaz súdu čo zo strany p. I. im bolo povedaná uvádza, že žalovaný nemá platiť, že mu dajte kľúče od priestorov buď v zasadačke, v raňajkovom salóniku alebo v malom kongrese. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu aký bol všeobecný postup pri objednávaní priestorov svedkyňa uvádza: každý týždeň im nosili objednávky z kancelárie, tam to bolo zapísané. Niekedy keď potreboval priestory narychlo prišla p. I. a povedala, že majú dať kľúče od zasadačky alebo malého salónika, že bude mať školenie. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu, aby uviedla aký bol postup ak si objednával nejaký tretí, cudzí subjekt svedkyňa uvádza: prišla p. I., povedala, že kto si prenajal s tým, že budú platiť buď v hotovosti, kartou. Povedala čas ako dlho to mali prenajať.

Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu ako to bolo potom zúčtované svedkyňa uvádza, že: buď sme to účtovali my v hotovosti alebo to bolo kartou alebo to išlo aj na faktúru. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu, či majú nejaký zoznam klientov, ktorí platia za prenájom menej ako je uvedené v cenníku svedkyňa uviedla, že áno. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalobcu, či v tomto zozname bol uvedený žalovaný uvádza, že nie. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalovaného ako často chodí na hotel majiteľ hotela pán I. svedkyňa uviedla že skoro každý deň. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalovaného, či konateľ žalobcu vedel o tom, že žalovaný využíva priestory hotely svedkyňa uviedla, že áno.

Z výpovede svedkyne G. O. vyplynulo, že účastníkov konania pozná, vie čo je predmetom konania, na žiadneho z nich nehnevá. U žalobcu pracovala od júla 2010 do marca 2012 na pozícii manažérky hotela a reštaurácie. Svedkyňa na otázku súdu ako došlo k skončeniu pracovného pomeru uviedla, že ona požiadala o skončenie z osobných dôvodov. Svedkyňa na otázku súdu, či má vedomosť, či si žalovaný prenajímal priestory hotela V., ako to bolo, kedy to bolo, ako často, koľko rokov dozadu, spôsob, aby bližšie tieto okolnosti využívania priestorov žalovaným popísala svedkyňa uviedla že keď nastúpila do hotela V. žalovaný Q. I. tieto priestory - školenia už tam mal. Brala to ako fakt, že on za priestory neplatí. Oznamovali jej to zamestnanci. Išlo to zhruba priebežne keď dostávala pokyny ako to na hotely išlo. Už nevie, kto jej to konkrétne povedal. Zapisovala to, že žalovaný potreboval priestory, väčšinou to bolo v pondelok. Zapisovala to do knihy objednávok. V priebehu dňa jej zavolať, či to platí alebo nie. Musel sa prispôbiť požiadavkám hotela, to zn. že ak miestnosť bola obsadená musel ísť niekde inde alebo do reštaurácie alebo sa to vôbec nekonalo.

Svedkyňa na otázku súdu, či sa niekedy stalo, že žalovaný bol zapísaný v knihe objednávok na prenájom priestorov a priestory v skutočnosti vôbec nevyužíval svedkyňa uviedla, že áno. Svedkyňa na otázku súdu, aby uviedla, akú má vedomosť ohľadom platenia za prenájom týchto priestorov zo strany žalovaného, čo vie o tom, ako mal žalovaný platiť, resp. neplatiť za využívanie týchto priestorov svedkyňa uviedla, že prvá to bola asi p. I.. Povedala jej, že Q. tu máva školenia a že neplatí za ne. Platí si úhradu v reštaurácií.

Z čestných prehlásení G. O., R. V., Q. Q. V., Q. R., H. Q. I. na čl. 145-149 vyplýva, že počas roku 2012, rovnako ako aj počas roku 2011, boli menované osoby oboznámené o tom, že priestory Hotela V. Q. I. užíval bezplatne a to vo vzťahu syna a otca B. I., konateľa spoločnosti T and B, s.r.o. Žalovaný, Q. I. užíval tieto priestory na školenia a porady nie za účelom zisku ale za účelom zlepšenia obchodných zručností svojich kolegov. Menované osoby prehlásili, že všetky služby hotela, jedlo, občerstvenie, si hradili sami. Termíny školení a porád si dohodli týždeň vopred v závislosti od pracovnej vyťaženia

a potreby nových informácií, no nie tak, ako sú uvedené v knihe objednávok (tú im ukázal žalovaný) a preto tieto informácie sa nezakladajú na pravde. Projektor bol využívaný len niekoľkokrát a to počas roka 2012. Porady a školenia organizovali výlučne v zasadačke na prízemí a v raňajkovom salóniku a využívali výlučne projektor žalovaného. Žalovaný zapožičal projektor svojím rodičom k prezentácii pre klientov hotela v čase, keď hotel ešte nevlastnil, a to bezplatne.

Podľa ustanovenia § 451 ods. 12, OZ kto sa na úrok iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 454 OZ bezdôvodne sa obohatí aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Podľa ust. § 659 OZ zmluvou o výpožičke vznikne vypožičiavateľovi právo vec po dohodnutú dobu bezplatne užívať.

Podľa ust. § 660 OZ požičiavateľ je povinný odovzdať vypožičiavateľovi vec v stave spôsobilom na riadne užívanie. Ustanovenia § 617 platia primerane aj pre užívanie vecí.

Podľa ust. § 661 OZ vypožičiavateľ je oprávnený užívať vec riadne a v súlade s účelom, ktorý sa zmluvne dohodol alebo ktorému obvykle slúži, je povinný chrániť ju pred poškodením, stratou alebo zničením.

Na základe vykonaného dokazovania, tak ako je to vyššie uvedené má súd za to, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno v tom, že by preukázal to že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o nájme priestorov Hotela V. za odplatu ako aj zmluva o prenajatí diaprojektora za dohodnuté odplatu v zmysle ktorej sa žalobca zaviazal prenajať žalovanému priestory Hotela V. ako aj diaprojektor za odmenu.

Jednoznačne bolo v konaní vykonaným dokazovaním preukázané, že žalobca štatutárny zástupca B. I. umožnil užívať žalovanému priestory Hotela V. bezplatne a to z titulu príbuzenského pomeru. Bol manželom matky žalovaného s ktorou ako aj so samotným žalovaným žili dlhšiu dobu v spoločnej domácnosti. Súd ma za to, že v danom prípade došlo k uzavretiu zmluvy o výpožičke ktorou B. I. aj keď nie je biologickým otcom žalovaného umožnil žalovanému tieto priestory Hotela V. užívať bezplatne. Je zrejmé, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania bol manželom jeho matky H. I. od 07.08.2003 a to až dovtedy než bolo manželstvo rozvedené súdom dňa 12.06.2012.

B. I. a matka žalovaného žili dlhu dobu v spoločnej domácnosti a teda je logické a dôvodné sa domnievať, že žalobca súhlasil s tým, že si môže žalovaný jeho v podstate nevlastný syn ak potrebuje používať priestory Hotela V. na svoje podnikateľské účely. Tieto tvrdenia o tom, že samotný konateľ žalobcu umožnil žalovanému užívať priestory Hotela bezplatne potvrdila matka žalovaného, bývala manželka konateľa žalobcu a sestra žalovaného, ktoré žili spolu v spoločnej domácnosti ako aj iní svedkovia.

Aj keď ich výpovede a tvrdenia konateľ žalobcu poprel, súd mal za to, že sú pravdivé, pretože, je to prirodzené a logické, ide o pomoc medzi príbuznými a nikto iný by to ani nemohol potvrdiť, pretože bolo preukázané, že k takejto dohode o bezplatnom užívaní priestorov Hotela V. došlo práve v ich domácnosti. Tomuto nasvedčuje aj fakt, že konateľ žalobcu si nároky súdnou cestou začal uplatňovať až potom, čo medzi ním a matkou žalovaného začali rozpory, ich manželstvo bolo rozvedené a rozpadla sa ich spoločná domácnosť. Ako zistil súd návrh na rozvod manželstva konateľa žalobcu a matky žalovaného bol podaný na súde až dňa 23.04.2012. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom zo dňa 12.06.2012. Taktiež dňa 17.07.2012 podala matka žalovaného na tunajšom súde žalobu o určenie neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM uzavretej medzi nimi. Tieto tvrdenia žalovaného potvrdili aj svedkovia vypočutý na návrh žalovaného a to H. I. a G. O. a sestra žalovaného v čestnom prehlásení. Faktúra ktorou si žalobca uplatnil svoj nárok voči žalovanému bola vystavená dňa 17.12.2012.

Súd má za to, že nebolo žalobcom preukázané, že by sa žalovaný na úkor žalobcu nejakým spôsobom v mysle zákona bezdôvodne obohatil, keďže k uzavretiu žiadnej dohody o odplatnom užívaní priestorov nedošlo. Taktiež súdne konanie, ktoré sa týka tých istých účastníkov konania a to tohto istého právneho nároku len za iné obdobie a to od 02.1.2012 do 20.06.2012 vedené pod spisovou značkou 8Cb/87/2012 predchádzalo tomuto konaniu. K podaniu žaloby vo veci 11Cb došlo dňa 17.07.2013teda až to potom čo

súd vo veci 8Cb/87/2012 žalobe z väčšej časti vyhovel rozsudkom zo dňa 04.04.2013. Tento rozsudok v zaväzujúcej časti bol Krajským súdom zrušený. Krajský súd v konaní 8Cb/87/2012 jednoznačne poukázal na to, že čl. 184-185 označené .

Na základe vykonaného dokazovania tak ako je to vyššie uvedené má súd za to, že v konaní nebolo hodnoverným a dostatočným spôsobom preukázané tvrdenia žalobcu a nebolo z jeho strany unesené dôkazné bremeno v tom, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu dohody o odplatnom užívaní priestorov Hotela V., teda že došlo k uzavretiu zmluvy o prenájme priestorov Hotela V. za odplatu. Jednoznačne a nepochybne bolo v konaní preukázané, že konateľ žalobcu súhlasil s bezplatným užívaním priestorov Hotela V. žalovaným na základe príbuzenského pomeru k žalovanému, bol manželom jeho matky a spolu s ním žil istý čas v spoločnej domácnosti, tak ako je to vyššie uvedené a tento súhlas nemôže len tak neskôr po narušení rodinných vzťahov zmeniť a domáhať sa nejakej náhrady hoci aj vo forme bezdôvodného obohatenia za takéto užívanie vecí v minulosti za dané obdobie kedy prejavil vôľu že žalovaný môže priestory užívať bezplatne, ako na to aj poukázal Krajský súd. Výzva žalobcu na úhradu za užívanie časti priestorov Hotela V. bola prvýkrát datovaná až vystavením faktúry dňa 17.12.2012 za obdobie roku 2011, inú výzvu v tomto konaní nepredložil, čo nie je prípustné, zmena je možné len do budúcnosti. V konaní 8Cb/87/2012 predložil výzvu zo dňa 27.06.2012. V konaní 11Cb/57/2013 si žalobca uplatňuje nároky za obdobie január až december 2011, pričom zmenu názoru datoval až v roku 2012 a to po narušení rodinných vzťahov. O narušení vzťahov jednoznačne svedčia oboznámené spisy a rozhodnutia, týkajúce sa rozvodu konateľa žalobcu, žaloby o vyhlásenie neplatnosti uzavretej dohody o vypořádanie BSM ako aj vec vedená pod sp. zn. 11C/45/2013 známa súdu z úradnej činnosti, kde konateľ žalobcu žaloval bývalú manželku.

Tvrdenia a výpovede svedkov ktorých navrhol vypočítať žalobca ním tvrdené skutočnosti preto v zmysle uvedeného nepreukazujú a ani nemôžu preukázať, pretože pri uzavretí dohody neboli a ani nemohli ani byť. Svedkovia sa vyjadrovali k postupu objednávaní a iným veciam. Navyše ich svedecké výpovede vzhľadom na pomer svedkov žalobcovi nemôžu byť dôveryhodné.

Na základe všetkých uvedených skutočností je nepravdepodobne, že tvrdenia konateľa žalobcu o tom, že nevedel o bezplatnom užívaní priestorov Hotela V. zo strany žalovaného sú nepravdivé a alibistické. Nároky si začal žalobca uplatňovať až potom, čo sa vzťahy medzi ním a matkou žalovaného narušili a skončili rozvodom ich manželstva. Podľa výpovede svedkov tento stav trval asi od 2 do 5 rokov. Ak malo byť dohodnuté užívanie priestorov za odplatu, nič žalobcovi nebránilo uplatniť si nároky oveľa skôr, čo neurobil. Nároky si žalobca začal uplatňovať až po narušení rodinných vzťahov. Preto ani výpovede svedkýň navrhnutých žalobcom ani jeho tvrdenia v tomto smere o tom, že žalobca nevedel o bezplatnom užívaní a že k uzavretiu dohody o bezplatnom užívaní priestorov žalovaným nedošlo nemôže v žiadnom prípade nemôžu obstáť.

Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na účastníkovi konania. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom konania. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

Po zvážení a po vyhodnotení všetkých vyššie vykonaných dôkazov a to tak každého samostatne ako aj všetkých ich vzájomnej súvislosti, tak ako je to vyššie uvedené súd dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, ktoré ako žalobca uniesť mal. Nebolo preukázané, že účastníci, tak ako to tvrdí žalovaný mal za užívanie priestorov Hotela V. platiť, teda že bola uzavretá zmluva o prenajatí priestorov Hotela V. za odplatu. Naopak žalovaný preukázal, že konateľ žalobcu mu z titulu príbuzenského vzťahu umožnil užívať priestory Hotela V. bezplatne. Užívanie priestorov ani žalovaný nikdy nespochybnil. Išlo teda v danom prípade o uzavretie zmluvy výpožičke. V konaní bolo preukázané, že došlo k bezplatnému prenechaniu užívaniu časti nehnuteľnosti, Hotela V. zo strany žalobcu v prospech žalovaného ako na to poukázal Krajský Súd v Prešove v rozhodnutí o dňa 24. júna 2014 vo veci sp.zn. 1Cob/37/2013. Pokiaľ ide o prenajatie diaprojektora v konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný žiaden diaprojektor žalobcu neužíval, čo vyplýva z výpovede svedkov, matky žalovaného a z predložených čestných prehlásení, jeho kolegov, ktorí jednoznačne potvrdili, že žalovaný užíval svoj diaprojektor. Preto je žaloba v tejto časti taktiež nedôvodná.

Na základe uvedeného preto súd žalobu nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradíť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Žalovaný bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor vo výške 171,50 eur a z trov právneho zastúpenia.

Trovy právneho zastúpenia u žalovanej pozostávajú z odmeny za jednotlivé úkony právnej služby vrátane platného režijného paušálu, cestovného a náhrady stratu času, tak ako boli vyčíslené právnym zástupcom žalovaného.

Súd priznal právnomu zástupcovi žalobcu trovy právneho zastúpenia podľa ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a) c) d) § 16 ods. 3,4, §17 ods. 1, § 18 ods.3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej klen „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené takto :

Odmena za jeden úkon právnej služby podľa hodnoty sporu je 111,21 eur + 20 % DPH (22,242 eur) t.j. 133,45 eur, žiadal 133,09 eur.

Tarifná odmena podľa § 11 ods.1, vyhlášky a to za nasledovné úkony :

- prevzatie a príprava zastupovania - 05.08.2013.....	133,09 eur + RP 7,81 eur
- písomné podanie odpor proti PR	133,09 eur + RP 7,81 eur
- písomné vyjadrenie vo veci zo dňa 17.09.2013.....	133,09 eur + RP 7,81 eur
- účasť na pojednávaní 11.12.2013.....	133,09 eur + RP 7,81 eur
-účasť na pojednávaní dňa 06.10.2014.....	133,09 eur + RP 8,04 eur
-písomné podanie vo veci zo dňa 06.10.2014	133,09 eur + RP 8,04 eur
-účasť na pojednávaní dňa 24.11.2014.....	133,09 eur + RP 8,04 eur

Spolu 931,63 eur + RP 55,36 eur, spolu 986,99 eur.

Cestovné v súvislosti s účasťou na pojednávaní 11.12.2013 je 12,07 eur. Amortizácia 66km x 0,183 eur, t.j. 12,07 eur.

Náhrada za spotrebované PHM je 8,74 eur. Priemerná spotreba 10,2 na 100km , t.j. 102,2/100x 66x cena 1,299 eur za liter.

Náhrada za stratu času v súvislosti s účasťou na tomto pojednávaní je 39,03 eur,(3 x po 13,01 eur) Cesta je vykonaná na trase Michalovce -Vranov n/T a späť, 66 km motorovým vozidlom Q. Q. A. Q. XXX O., spotreba 10,02 litra nafty na 100 km, cena PHM je 1,299 eur.

Spolu je to 59,84 eur.

Cestovné v súvislosti s účasťou na pojednávaní 06.10.2014 je 12,07 eur. Amortizácia 66km x 0,183 eur, t.j. 12,07 eur.

Náhrada za spotrebované PHM je 8,74 eur. Priemerná spotreba 10,2 na 100km , t.j. 102,2/100x 66x cena 1,299 eur za liter.

Náhrada za stratu času v súvislosti s účasťou na tomto pojednávaní je 39,03 eur,(3 x po 13,01 eur) Cesta je vykonaná na trase Michalovce -Vranov n/T a späť, 66 km motorovým vozidlom Q. Q. A. Q. XXX O., spotreba 10,02 litra nafty na 100 km, cena PHM je 1,299 eur,

Spolu je to 59,84 eur.

Cestovné v súvislosti s účasťou na pojednávaní 24.11.2013 je 12,07 eur. Amortizácia 66km x 0,183 eur, t.j. 12,07 eur.

Náhrada za spotrebované PHM je 8,74 eur. Priemerná spotreba 10,2 na 100km , t.j. 102,2/100x 66x cena 1,299 eur za liter.

Náhrada za stratu času v súvislosti s účasťou na tomto pojednávaní je 39,03 eur,(3 x po 13,01 eur) Cesta je vykonaná na trase Michalovce -Vranov n/T a späť, 66 km motorovým vozidlom Q. Q. A. Q. XXX O., spotreba 10,02 litra nafty na 100 km, cena PHM je 1,299 eur,

Spolu je to 59,84 eur.

Spolu trovy právneho zastúpenia u žalovaného predstavujú 1.166,51 eur / 986,99 eur + 59,84 eur + 59,84 eur +59,84 eur/.

Súd poukazuje, že právny zástupca žalovaného si za úkony v roku 2013 účtoval režijný paušál 8,04 eur , ktorý je platný pre rok 2014, čo je neprípustné a preto mu súd priznal len režijný paušál platný v roku 2013 v sume 7,1 eur na ktorý má v zmysle zákona nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.